

International Rubber Study Group

อ้างอิง : HoD/SNR-i/22-05

6 มิถุนายน 2557

องค์การศึกษาเรื่องยางระหว่างประเทศ (IRSG)

การริเริ่มในการผลิตยางธรรมชาติที่ยั่งยืนด้วยความสมัครใจ

สารบัญ

อักษรย่อ 3

1.	บทนำ	4
1.1.	องค์กรศึกษาเรื่องยางระหว่างประเทศ (IRSG).....	4
1.2.	กรอบการทำงานสำหรับการริเริ่มโครงการ ผลิตภัณฑ์ที่ยั่งยืน	4
1.3.	ระยะที่ 1: แผนการทำงานผลิตภัณฑ์ธรรมชาติที่ยั่งยืน	5
1.4.	จุดประสงค์ของการริเริ่มผลิตภัณฑ์ธรรมชาติแบบยั่งยืน	6
2.	เอกสารสำหรับกระบวนการเปิดตัวของผู้ถือผลประโยชน์	8
3.	หลักเกณฑ์ของการผลิตยางธรรมชาติแบบยั่งยืนและตัวชี้วัด	9
3.1.	กระบวนการพัฒนาหลักเกณฑ์ SNR และตัวชี้วัด	9
3.2.	หลักเกณฑ์และตัวชี้วัด SNR.....	10
4.	SNR ในฐานะแนวทางด้านอุตสาหกรรมด้วยความสมัครใจ	11
4.1.	การกำกับดูแลกิจการ	11
5.	การนำไปปฏิบัติ	12
5.1.	กระบวนการนำไปปฏิบัติ	12
5.2.	กระบวนการกลุ่ม SNR.....	14
5.3.	แนวทางสำหรับตัวชี้วัดประสิทธิภาพ SNR	16

อักษรย่อ

AIRIA: สมาคมอุตสาหกรรมยางอินเดีย

ANRPC: สมาคมประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติ

ATMA: สมาคมผู้ผลิตยางรถยนต์

CRIA: สมาคมอุตสาหกรรมยางจีน

ETRMA: สมาคมผู้ผลิตยางและยางรถยนต์ยุโรป

GAPKINDO: สมาคมยางแห่งอินโดนีเซีย

IAP: คณะกรรมการที่ปรึกษาอุตสาหกรรม

IRRDB: คณะกรรมการวิจัยและพัฒนาขางระหว่างประเทศ

IRSG: องค์กรเพื่อการวิจัยและพัฒนาขางระหว่างประเทศ

JATMA: สมาคมผู้ผลิตยางรถยนต์ญี่ปุ่น

KOTMA: สมาคมผู้ผลิตยางรถยนต์เกาหลี

KPI: ตัวชี้วัดสมรรถนะหลัก

RMA: สมาคมผู้ผลิตยาง

SNR: ขางธรรมชาติที่ยั่งยืน

SNRWG: กลุ่มทำงานขางธรรมชาติที่ยั่งยืน

UNCTAD: การประชุมร่วมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา

VSS: มาตรฐานความยั่งยืนด้วยความสมัครใจ

WRS: การประชุมสุดยอดขางโลก

1. บทนำ

1.1. องค์การศึกษาร่องานระหว่างประเทศ (IRSG)

องค์การศึกษาร่องานระหว่างประเทศ (IRSG) คือ องค์การระหว่างรัฐบาลที่ประกอบด้วยผู้ถือผลประโยชน์ในการผลิตและการบริโภคของ IRSG ก่อตั้งขึ้นในปี 1944 ตั้งอยู่ในประเทศสิงคโปร์ ก่อตั้งขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกในการติดต่อระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรมและสมาคมซึ่งเป็นสมาชิกขององค์กรที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมยาง ปัจจุบัน IRSG มีสมาชิก 36 ประเทศ และ สมาชิกจากภาคอุตสาหกรรม 120 ราย การริเริ่มยางธรรมชาติที่ยั่งยืน (SNR) ได้ถูกพัฒนาขึ้นภายใต้กรอบการทำงานของ IRSG ในฐานะการริเริ่มทางอุตสาหกรรมด้วยความสมัครใจและความร่วมมือ เพื่อสร้างความมั่นใจว่าอุตสาหกรรมยาง มีแบบอย่าง ระเบียบปฏิบัติ และการสื่อสารที่ดี ตลอดจนคุณค่าของยางธรรมชาติว่ายางธรรมชาติคือยางที่ยั่งยืน

1.2. กรอบการทำงานสำหรับการริเริ่มโครงการผลิตยางที่ยั่งยืน

การริเริ่มของโครงการ "ผลิตยางที่ยั่งยืน" ได้ให้ความสำคัญและการแนะนำโดยคณะกรรมการที่ปรึกษาอุตสาหกรรม (IAP) ขององค์กรเพื่อการวิจัยและพัฒนาของระหว่างประเทศ (IRSG) ระหว่างรัฐบาล ในเดือนกุมภาพันธ์ 2012 เลขาธิการ IRSG ได้ดำเนินการวัดประสิทธิภาพของสิ่งที่กลุ่มภาคเอกชนระหว่างประเทศได้บรรลุในเรื่องของความยั่งยืน; "บทเรียนที่ได้เรียนรู้" จากการริเริ่มด้านความยั่งยืนอื่นๆที่ได้รับการประเมินในการประชุม IAP ในเดือนพฤษภาคม 2012 IRSG ได้รับเชิญให้เข้าร่วมการประชุมกลุ่มทำงาน UNCTAD ว่าด้วยยางธรรมชาติ ที่กรุงเทพฯ ในเดือนกรกฎาคม 2012 และการประชุมครั้งที่สองที่ UNCTAD และ IRSG ร่วมกันจัดขึ้นในสิงคโปร์ในเดือนกันยายน 2012 เหล่าตัวแทนในการประชุมทั้งสองครั้งแสดงถึงความสนใจในการนำการริเริ่มเกี่ยวกับยางขององค์กรของพวกเขามารวมกันเพื่อความสะดวกในการแลกเปลี่ยนแนวคิด /การทำงาน ของโครงการ เมื่อถึงความซับซ้อนของการริเริ่มที่ยั่งยืนและความต้องการสำหรับความเชี่ยวชาญและการสนับสนุนของคณะกรรมการ กลุ่มทำงานยางธรรมชาติที่ยั่งยืน (SNWG)¹ ได้ถูกจัดตั้งขึ้น ซึ่งประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญจากทั้งห่วงโซ่มูลค่าของยางธรรมชาติ , ตัวแทนจากกลุ่มระหว่างรัฐบาลที่มีผลประโยชน์ร่วม เช่น IRSG, ASEAN, สมาคมประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติ

---

¹ การหารือกลุ่มทำงานยางธรรมชาติที่ยั่งยืนเริ่มต้นด้วยมุมมองที่จะกำหนดมาตรฐานความยั่งยืนด้วยความสมัครใจสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมยางที่กว้างขึ้น ประกอบด้วยทั้งยางธรรมชาติและยางสังเคราะห์ อย่างไรก็ตาม การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการและประโยชน์ที่เป็นไปได้ของการริเริ่มที่ยั่งยืน โดยยังไม่กล่าวถึงความยุ่งยากของการดำเนินการริเริ่มด้านความยั่งยืนในหลายประเทศที่มีผู้ผลิตและลักษณะทางเศรษฐกิจที่ต่างกัน นำ SNWG ไปสู่การมุ่งเน้นที่ห่วงโซ่มูลค่าของยางธรรมชาติเป็นครั้งแรก

(ANRPC) และ UNCTAD รวมไปถึงกลุ่มอุตสาหกรรมระดับชาติ/ระดับภูมิภาคที่เป็นตัวแทนผลประโยชน์ของกลุ่มอุตสาหกรรมภายในจีน, ยุโรป, อินเดียและญี่ปุ่น²

1.3. ระยะที่ 1: แผนการทำงานผลิตยางธรรมชาติที่ยั่งยืน

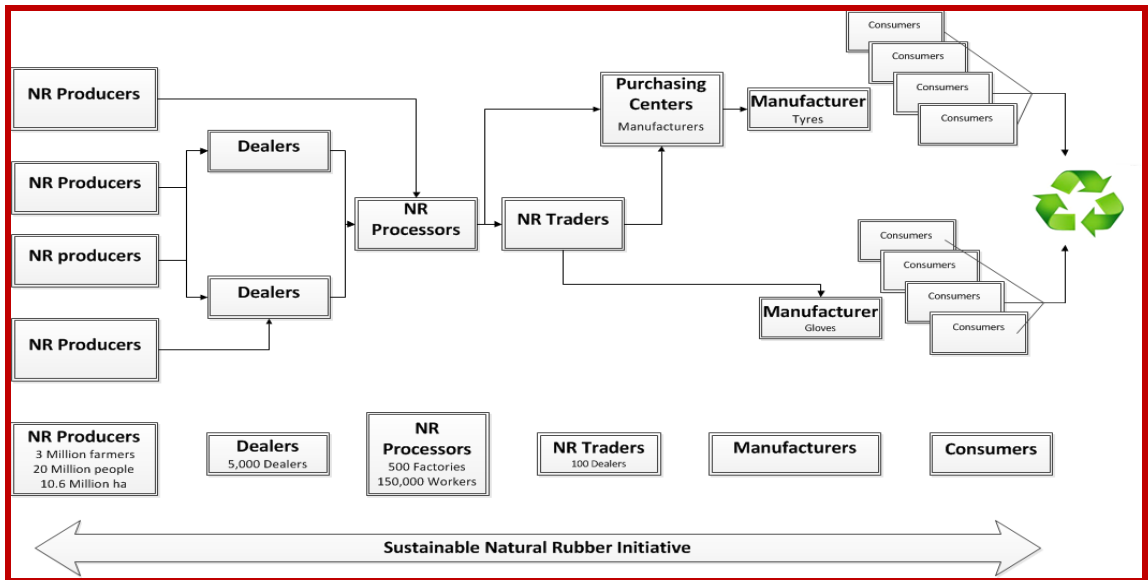
แผนการทำงาน SNR ได้ทดลองใช้เป็นครั้งแรกโดย SNRWG เพื่ออธิบายปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการริเริ่มด้านความยั่งยืนนี้และเพื่อรวบรวมข้อเสนอสำหรับการออกแบบและการนำไปปฏิบัติ SNRWG ได้พัฒนาแผนการทำงานผ่านการหารือในการประชุมกลุ่มทำงานหลายครั้งที่จัดขึ้นระหว่างเดือนธันวาคม 2012 และเดือนพฤษภาคม 2013 (ทั้งการประชุมสัมมนาทางไกลและการประชุมโดยตรง) แผนการทำงานได้รับการร่างหลักการและวัตถุประสงค์ทั่วไป; การวัดค่าสำคัญสำหรับการนำไปปฏิบัติ; ปัญหาทางด้านรากฐานและการจัดการ; ตัวเลือกทางการเงินและแผนกลยุทธ์สำหรับการปฏิบัติแผนการทำงาน วัตถุประสงค์หลักของแผนการทำงาน SNR คือเพื่อส่งเสริมการเติบโตและการใช้ยางธรรมชาติที่ยั่งยืนผ่านความมุ่งมั่นและการมีส่วนร่วมของผู้ถือผลประโยชน์ร่วมหลายฝ่าย

ในประการแรกเพื่อเปิดทางให้กับกระบวนการและวิธีการในการวิเคราะห์และทำให้เกิดข้อตกลงกว้างๆเกี่ยวกับชุดมาตรฐานความยั่งยืนด้วยความสมัครใจ (VSS) และโครงการเคลื่อนกำลังซึ่งการทำงานที่กว้างและมีประสิทธิภาพอาจช่วยรับประกันเศรษฐกิจยางธรรมชาติที่ยั่งยืนระดับสากลที่จะทำให้เกิดประโยชน์กับทั้งห่วงโซ่มูลค่าของยางธรรมชาติ

การริเริ่ม SNR: ครอบคลุมสมาชิกห่วงโซ่อุปทานของยางธรรมชาติทั้งหมด

---

² กลุ่มทำงานยางธรรมชาติที่ยั่งยืนรวมตัวแทนจากองค์กรระหว่างประเทศ สมาคมอุตสาหกรรมระดับชาติ /ระดับภูมิภาค รัฐบาลสมาชิก และตัวแทนของอุตสาหกรรมยางรถยนต์ที่ไม่ใช่ยางรถยนต์ดังต่อไปนี้: สมาคมประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติ (ANRPC); องค์กรเพื่อการวิจัยและพัฒนาของระหว่างประเทศ (IRSG); คณะกรรมการวิจัยและพัฒนาของระหว่างประเทศ (IRRDB); การประชุมร่วมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (UNCTAD); สมาคมอุตสาหกรรมยางอินเดีย (AIRIA); สมาคมผู้ผลิตยางรถยนต์ (ATMA); สมาคมอุตสาหกรรมยางจีน (CRIA); สมาคมผู้ผลิตยางและยางรถยนต์ยุโรป (ETRMA); GAPKINDO; สมาคมผู้ผลิตยางรถยนต์ญี่ปุ่น (JATMA); สมาคมผู้ผลิตยางรถยนต์เกาหลี (KOTMA); คณะกรรมการยางมาเลเซีย; สมาคมผู้ผลิตยาง (RMA); ตัวแทนรัฐบาลสมาชิกจากอินเดีย ศรีลังกา คาเมรูนและไอวอรีโคสต์; บริดจสโตน; คอนติเนนทอล; ฟู๊ดเชียร์; สวนยางพารามาลาเญลา; มิซลิน; ฟีเรลตี; Tong Teik; วงศ์บัณฑิต;

แผนการทำงานได้เสนอชุดของหลักเกณฑ์ห่วงโซ่มูลค่าห้าประการ สำหรับระบบการยืนยันด้วยความสมัครใจ สำหรับการมีส่วนร่วมของผู้ถือผลประโยชน์ หลักเกณฑ์เหล่านี้ที่ พัฒนามา จากการประชุม SRWG มีความมุ่งหมายที่จะเป็นจุดมุ่งเน้นหลักของการปรึกษาหารือกับผู้ถือผลประโยชน์ที่ตามมา เพื่อจุดประสงค์ในการ นิยามและปรับปรุงหลักเกณฑ์และตัวชี้วัดประสิทธิภาพต่อไป ในระยะที่ 2 การมุ่งเน้นการนำไปปฏิบัติที่เป็นส่วน สำคัญคือเพื่อส่งเสริมการพัฒนาของระเบียบปฏิบัติด้านความยั่งยืนในภาคอุตสาหกรรมยางธรรมชาติทั่วโลก โดยคำนึงถึงผู้ถือผลประโยชน์ในประเทศผู้ผลิตและผู้บริโภคที่มีผลประโยชน์ร่วมทั้งหมด การปรึกษาหารือเริ่มแรก ได้จัดขึ้นเพื่อให้เกิดการสนับสนุนการหลักการและปัจจัยพื้นฐานของผู้ถือผลประโยชน์ แผนกลยุทธ์สำหรับการ ปฏิบัติแผนการทำงานได้ประกาศโดย IRSG ในระหว่างการประชุมสุดยอดของโลก (WRS) ในเดือน พฤษภาคม 2013 ที่ประเทศสิงคโปร์ แผนกลยุทธ์นี้มุ่งเน้นที่การประชุมเชิงปรึกษากับ ANRPC/IRRDB/UNCTAD เพื่อปรับปรุง หลักเกณฑ์ SNR และกลไกที่มีศักยภาพสำหรับการนำไปปฏิบัติเพื่อเปิด 'หน้าต่าง' สำหรับความมุ่งมั่นจากผู้ถือ ผลประโยชน์

1.4. จุดประสงค์ของการริเริ่มผลิตยางธรรมชาติที่ยั่งยืน

ในช่วงเวลาหลายปีได้มีการแสดงให้เห็นแล้วว่าอุตสาหกรรมยางธรรมชาติเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมเพียงไม่กี่ประเภท ที่สามารถอ้างได้ว่ามีความยั่งยืนด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมในเชิงบวก โดยการปฏิบัติของระเบียบ ปฏิบัติที่ดีที่สุด ความสามารถในการผลิตและคุณภาพของยางธรรมชาติที่ดีกว่าสำเร็จได้ ซึ่งจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่ สูงขึ้นสำหรับผู้ผลิต สภาวะเศรษฐกิจที่ดีขึ้นในท้องถิ่น และการสร้างกำลังของผู้ผลิตที่มีแนวโน้มจะบริหารจัดการ สวนยางธรรมชาติและผลิตยางธรรมชาติที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต

การวิจัยสำคัญโดย UNCTAD ได้แสดงให้เห็นว่า ยางธรรมชาติเป็นที่ประจักษ์ชัดเจนและแข็งแกร่งสำหรับการริเริ่ม ด้านความยั่งยืนที่ประสบความสำเร็จ "ในฐานะผลพลอยได้จากผลผลิต ของต้นยาง ยางธรรมชาติมีศักยภาพที่จะ สร้างประโยชน์เชิงบวกหลายประการให้กับสภาพแวดล้อม ... ที่เด่นชัดที่สุดคือข้อเท็จจริงที่ว่ายางธรรมชาติเป็น

ทรัพยากรหมุนเวียน... ลักษณะการหมุนเวียนของยางธรรมชาติ โดยทนิยาม ทำให้เป็นไปได้ทางกายภาพที่จะทำการผลิตยางธรรมชาติต่อเนื่องได้ไม่มีสิ้นสุด... นอกจากลักษณะพื้นฐานนี้ ต้นยางยังมีศักยภาพที่จะให้ประโยชน์ในแหล่งรวมความหลากหลายทางชีวภาพเขตร้อน ที่ช่วยรักษาและสร้างการสะสมคาร์บอนและความหลากหลายทางชีวภาพ โดยการปกป้องการเปลี่ยนแปลงของพื้นดินไปสู่ระบบการผลิตที่มีมวลชีวภาพต่ำ...ลักษณะพื้นฐานเหล่านี้ทำให้ยางธรรมชาติมีศักยภาพที่จะเป็นแหล่งผลิตที่ยั่งยืนของกำลังการผลิตทางเศรษฐกิจ"³

"ในช่วงกลางของยุค 1990s ในฐานะส่วนหนึ่งในการส่งเสริมการผนึกความรู้ของต้นทุนทางสิ่งแวดล้อม UNCTAD ได้ตรวจสอบโอกาส 30 รายการ ด้วยมุมมองที่ต้องการแสวงหาโอกาสและความท้าทายสำหรับการรวบรวมความรู้ของต้นทุนทางสิ่งแวดล้อมเพียงฝ่ายเดียวในประเทศที่ทำการผลิต ยางธรรมชาติกลับกลายเป็นเพียงอย่างเดียวในโอกาสเหล่านี้ที่มีโอกาสในการรวบรวมความรู้ที่ดูมีความหวังและปฏิบัติได้จริง เนื่องจากลักษณะทาง การตลาดสามประการ : (i) มีความเป็นไปได้ต่ำมากที่ยางรถยนต์จะถูกทดแทนด้วยผลิตภัณฑ์อื่นและการขาดสิ่งที่ใช้แทนยางธรรมชาติได้จริงในการผลิตยางรถยนต์เมื่อราคายางธรรมชาติเพิ่มสูงขึ้น ; (ii) ความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อราคาโดยรวมที่ต่ำสำหรับยาง และ ; (iii) กำลังการผลิตที่สูงเพียงสามประเทศในภูมิภาคเดียว "⁴ "ในฐานะทรัพยากรหมุนเวียนที่มีความยืดหยุ่นของอุปสงค์ต่อราคาต่ำ ทั้งนโยบายภาครัฐและการริเริ่มของภาคเอกชนตั้งเป้าที่จะบูรณาการระเบียบปฏิบัติของผลิตภัณฑ์ (ยางธรรมชาติ) ที่ยั่งยืนเพื่อเผชิญกับการก้าวกระโดดที่ลดลงเพื่อความสำเร็จ สิ่งที่ขับเคลื่อนการลงมือปฏิบัติการริเริ่ม SNR:

สำหรับสมาชิกส่วน โฆษ มูลค่า:	เชิงเศรษฐกิจ:	<ul style="list-style-type: none"> • ผลผลิตรายได้ที่เพิ่มขึ้น • ต้นทุนการผลิตที่ลดลง • ลดการสิ้นเปลือง • ลดการสูญเสียการเก็บรักษา • โครงสร้างองค์กรที่ดีขึ้น • การเข้าถึงการสนับสนุนที่เชื่อถือได้ที่ดีขึ้น • การเข้าถึงตลาดห่วงโซ่อุปทานที่ดีขึ้น • ความสัมพันธ์เชิงพาณิชย์ที่มีเสถียรภาพมากขึ้น
	เชิงสิ่งแวดล้อม:	<ul style="list-style-type: none"> • ระเบียบปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีจะนำไปสู่การผลิตที่เพิ่มขึ้น • ต้นยางที่แข็งแรงขึ้น • การบริหารจัดการของเสียที่ดีขึ้น • คาร์บอนเครดิต
	เชิงสังคม:	<ul style="list-style-type: none"> • การต่อสู้สิทธิมนุษยชนและสิทธิแรงงาน • ความสัมพันธ์ของชุมชนและคนงานที่ดีขึ้น

3 อุลริช ฮอฟเฟอแมน และ เจสซอน พิตต์ Natural Rubber in a Changing Market: The Opportunity for a Global Sustainability Framework, Entwined Issue Brief 10, 2011/09/01, p. 4. (หลังจากนี้จะเรียกว่า "ฮอฟเฟอแมน")

4 ฮอฟเฟอแมน หน้า 5

สำหรับสมาชิกส่วนโช มูลค่า:		<ul style="list-style-type: none"> ลดการสูญเสียการเก็บรักษา ต้นทุนการตรวจตราที่ลดลง การเปลี่ยนสภาพของผลิตภัณฑ์ รับประกันอุปทานในแง่คุณภาพ ความโปร่งใสที่สูงขึ้นตลอดทั้งห่วงโซ่ ประสิทธิภาพทางตลาดที่เพิ่มขึ้น ความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท (CSR)
สำหรับรัฐบาลของประเทศ ที่ผลิตโภคภัณฑ์:		<ul style="list-style-type: none"> ความตื่นตัวต่อความยั่งยืนทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคมที่สูงขึ้น การลดต้นทุนการตรวจตรา ความดึงดูดต่อโครงการสนับสนุนและการลงทุนในภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องที่เพิ่มขึ้น แสดงออกถึงความมุ่งมั่นต่อการลงมือทำซึ่งมุ่งไปยังอนาคตในระยะยาว
สำหรับรัฐบาลของประเทศ ที่บริโภคโภคภัณฑ์:		<ul style="list-style-type: none"> การได้มาซึ่งอุปทานของผลิตภัณฑ์ที่ยั่งยืน แสดงออกถึงความมุ่งมั่นต่อการลงมือทำซึ่งมุ่งไปยังอนาคตในระยะยาว กลยุทธ์การสนับสนุนทางเศรษฐกิจที่ได้รับความร่วมมือกันสำหรับประเทศผู้ผลิตและผลประโยชน์ในการจัดหาสินค้าเพื่อขาย

วัตถุประสงค์ของการริเริ่ม SNR คือเพื่อทำให้เกิดเศรษฐกิจของยางธรรมชาติที่ยั่งยืนซึ่งเป็นประโยชน์ให้กับทั้งห่วงโซ่มูลค่ายางธรรมชาติ ผ่าน:

- การส่งเสริมการพัฒนาระเบียบปฏิบัติที่ยั่งยืนให้ดีที่สุดในภาคธุรกิจยางธรรมชาติทั่วโลก
- การสนับสนุนการปรับปรุงความสามารถในการผลิตของสวนยางธรรมชาติ
- การเพิ่มคุณภาพของยางธรรมชาติ
- การสนับสนุนความยั่งยืนของป่าผ่านการปกป้อง/การอนุรักษ์พื้นที่คุ้มครอง
- การสาธิตให้เห็นการบริหารจัดการน้ำที่เหมาะสม
- การสาธิตให้เห็นการเคารพอย่างสูงสุดต่อสิทธิมนุษยชนและสิทธิแรงงาน และ
- การทำให้แน่ใจถึงความพึงพอใจของผู้บริโภคทั่วโลก

2. เอกสารสำหรับกระบวนการเปิดตัวของผู้ถือผลประโยชน์

จุดมุ่งหมายของเอกสารนี้คือ การให้การสรุปย่อของกระบวนการที่ทำตามเพื่อพัฒนาหลักเกณฑ์ ตัวชี้วัดและ KPI ของ SNR ที่ได้รับการเสนอและเพื่อให้กรอบการทำงานในการลงมือปฏิบัติที่องค์กรเกี่ยวกับยางธรรมชาติอาจต้องการทำตามเพื่อปฏิบัติตามแนวทางด้านอุตสาหกรรมด้วยความสมัครใจของ SNR IRSG นี้

3. หลักเกณฑ์ของยางธรรมชาติแบบยั่งยืนและตัวชี้วัด

3.1. กระบวนการพัฒนาหลักเกณฑ์ SNR และตัวชี้วัด

หลักเกณฑ์ ตัวชี้วัดและ KPI ของ SNR ได้รับการพัฒนาขึ้นผ่าน SNRWG และเกี่ยวเนื่องกับกระบวนการปรึกษาผู้ถือผลประโยชน์ที่กว้างขวางและครอบคลุมเพื่อให้ได้ฉันทามติและประโยชน์ต่อการนำไปใช้ของกรอบการทำงาน การยืนยันความถูกต้อง SNR ที่ได้รับการนำเสนอที่กว้าง ในการประชุม SNRWG ในเดือนมกราคม 2013 ชุดของหลักเกณฑ์ความยั่งยืนทั่วไปห้าประการที่อาจนำไปประยุกต์กับ ห่วงโซ่มูลค่ายางธรรมชาติได้รับการระบุขึ้นขึ้นดังต่อไปนี้:

- หลักเกณฑ์ที่ 1: สนับสนุนการปรับปรุงความสามารถในการผลิต
- หลักเกณฑ์ที่ 2: เพิ่มคุณภาพของยางธรรมชาติ
- หลักเกณฑ์ที่ 3: สนับสนุนความยั่งยืนของป่า
- หลักเกณฑ์ที่ 4: การจัดการน้ำ
- หลักเกณฑ์ที่ 5: เคารพสิทธิมนุษยชนและสิทธิแรงงาน

จากเดือนกันยายน 2556 ถึงเดือนเมษายน 2557 ทาง SNRWG ได้ผลักดันกรอบการทำงานด้านความยั่งยืนต่อไปสู่ตัวชี้วัดประสิทธิภาพที่ปฏิบัติได้จริงและกระบวนการลงมือปฏิบัติที่ชัดเจน ในขณะที่ดำเนินกระบวนการปรึกษาผู้ถือผลประโยชน์ที่กว้างขวาง การทดสอบภาคสนามของหลักเกณฑ์ ตัวชี้วัดและ KPI ของ SNR ที่ได้รับการเสนออย่างเหมาะสม และทำการรับประกันฉันทามติของอุตสาหกรรมและการยอมรับกรอบการทำงานการยืนยันความถูกต้อง SNR ที่ได้รับการนำเสนอ

ระยะที่สองนี้ได้รับการออกแบบให้เข้าถึงกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่หลากหลายในห่วงโซ่มูลค่ายางธรรมชาติ และรวมถึงกิจกรรมต่างๆที่ตามมาเพื่อให้มั่นใจว่าสมาชิกทางอุตสาหกรรมที่มีผลประโยชน์และเจ้าหน้าที่ระดับประเทศที่เกี่ยวข้องได้รับข้อมูลอย่างเต็มที่เกี่ยวกับและอาจเข้ามีส่วนร่วมอย่างมุ่งมั่นและสนับสนุนการริเริ่ม SNR

- ในเดือนตุลาคม 2556 การประชุมกับ ANRPC ได้จัดขึ้นโดย IRSG เพื่อนำเสนอการริเริ่ม SNR แก่ตัวแทนของเจ้าหน้าที่ระดับประเทศที่เกี่ยวข้อง แม้ว่า ANRPC ไม่ได้ตัดสินใจมีส่วนร่วมโดยตรงในการริเริ่ม SNR แต่ก็ส่งเสริมให้สมาชิกที่ตัดสินใจเข้ามีส่วนร่วมโดยตรงกับการริเริ่ม SNR ตามแต่สมาชิกแต่ละราย
- ในเดือนพฤศจิกายน 2556 การประชุมกลุ่มการทำงาน SNR ได้จัดขึ้น ซึ่งในระหว่างนั้นภารกิจของการริเริ่ม SNR คือเพื่อชี้แจงเรื่องต่อไปนี้: "เพื่อสร้างความยั่งยืนของห่วงโซ่มูลค่ายางธรรมชาติ " ในระหว่างการประชุมนี้ กระบวนการเพื่อพัฒนาตัวชี้วัดและ KPI ของ SNR ได้รับการตกลงพร้อมกันกับกระบวนการทดสอบภาคสนามใน 3 ประเทศเพื่อพิจารณาถึงบริบทท้องถิ่นที่แตกต่างกัน; อินเดีย, อินโดนีเซียและคาเมรูน
- ในเดือนธันวาคม 2556 ตัวชี้วัดและ KPI ของ SNR ชุดแรกได้ถูกเสนอให้กับกลุ่มการทำงาน SNR เพื่อทำการหารือและการลงนามรับรอง หลักการหารืออย่างมุ่งมั่น ได้มีฉันทามติเกี่ยวกับชุดตัวชี้วัดและ KPI ของ SNR ที่ได้รับการยอมรับไปใช้โดยกลุ่มการทำงาน SNR

- การทดสอบภาคสนามของหลักเกณฑ์ ตัวชี้วัดและ KPI ของ SNR ที่ได้รับการเสนอ ได้ดำเนินการเยี่ยมชมภาคสนามสี่ครั้ง ใน 3 ประเทศที่กล่าวไปข้างต้นในระหว่างเดือนธันวาคม 2013 และกุมภาพันธ์ 2014 การเยี่ยมชมภาคสนามรวมถึงกระบวนการปรึกษาหารือผลประโยชน์ที่ครอบคลุม ได้รับการยืนยันว่ากรอบการทำงาน SNR ที่ได้เสนอได้รับการปรับเปลี่ยนอย่างเหมาะสมกับบริบทท้องถิ่นและสถานการณ์ภาคสนามที่ต่างกัน ไม่มีกลุ่มใดที่ได้รับการปรึกษาในระหว่างการเยี่ยมชมภาคสนามปฏิเสธข้อเสนอ และในหลายครั้ง โอกาสในการรวมตัวชี้วัดใหม่ได้ถูกนำมาหารือ มีข้อเสนอมากมายเกิดขึ้นโดยได้รับการคำนึงถึงและส่งผลให้เกิดหลักเกณฑ์ ตัวชี้วัดและ KPI ของ SNR รุ่นใหม่
- รุ่นสุดท้ายของหลักเกณฑ์ ตัวชี้วัดและ KPI ของ SNR ที่ได้รับการเสนอได้ถูกนำเสนอที่การประชุมกลุ่มการทำงาน SNR ในเดือนกุมภาพันธ์ 2557 ความเหมาะสมของแต่ละตัวชี้วัดและ KPI ที่ได้รับการเสนอในระหว่างการเยี่ยมชมภาคสนามได้ถูกนำมาหารือ การแก้ไขใหม่และการปรับปรุง และได้รับการเสนอเพื่อให้ได้ข้อตกลงที่กว้างเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ ตัวชี้วัดและ KPI ของ SNR สุดท้าย อย่างไรก็ตาม ในระหว่างการประชุมนี้ ยังตกลงกันด้วยว่าในระยะเริ่มแรก เป็นไปไม่ได้ที่จะรวมข้อเสนอทั้งหมดที่ได้รับเพื่อรักษาความเหมาะสมของกรอบการทำงาน SNR ที่ได้รับการเสนอ เรื่องนี้ได้รับการตกลงในระหว่างการประชุมนี้ว่า ข้อเสนอใหม่เหล่านี้จะถูกทบทวนในภายหลัง ในระหว่างการทบทวนอย่างเป็นทางการครั้งแรกของหลักเกณฑ์ ตัวชี้วัดและ KPI ของ SNR

กระบวนการที่อธิบายไว้ข้างต้นทำการรับประกันความเหมาะสมของกรอบการทำงาน การยืนยันความถูกต้อง SNR และทำให้เกิดฉันทมติกันระหว่างสมาชิกทางอุตสาหกรรมที่มีส่วนร่วมอย่างมุ่งมั่นในกระบวนการนี้และให้การสนับสนุนการริเริ่ม SNR IRSG อย่างเข้มแข็ง

ผลลัพธ์ที่สำคัญอีกอย่างของกระบวนการนี้คือ การตัดสินใจที่ชัดเจนโดยสมาชิกทั้งหมดของกลุ่มการทำงาน SNR ว่าหลักเกณฑ์ ตัวชี้วัดและ KPI ของ SNR ควรถือว่าเป็นแนวทางด้านอุตสาหกรรมด้วยความสมัครใจเท่านั้นที่ถูกทำให้เข้าถึงได้โดยสาธารณะโดย IRSG เพื่อให้กรอบการทำงานความยั่งยืน SNR ที่ถูกพัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ได้ด้วยความสมัครใจ โดยองค์กรที่อยู่ตลอดห่วงโซ่คุณค่าของยางธรรมชาติ เพื่อแสดงให้เห็นแหล่งผลิตที่ยั่งยืนของยางธรรมชาติและผลิตภัณฑ์ที่แปรรูปมา

ระยะถัดไปของกระบวนการที่ได้รับการเสนอโดย IRSG จะตอบรับกับการลงมือปฏิบัติด้วยความสมัครใจของแนวทางด้านอุตสาหกรรมด้วยความสมัครใจนี้ โดยบริษัทที่มุ่งหวังจะทำตามตลอดห่วงโซ่คุณค่าของยางธรรมชาติ IRSG และ SNRWG จะสนับสนุนกระบวนการนี้โดยตรวจสอบให้แน่ใจว่าหลักเกณฑ์ ตัวชี้วัดและ KPI ของ SNR เข้าถึงได้โดยสาธารณะและได้รับการทบทวนและปรับปรุงเป็นระยะ เพื่อให้แน่ใจว่าแนวทางด้านอุตสาหกรรมนี้ยังคงตรงประเด็น ทันสมัยและถูกปรับเปลี่ยนให้เข้ากับความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปของอุตสาหกรรมยางธรรมชาติในขณะที่รับประกันความยั่งยืนของห่วงโซ่คุณค่าของยางธรรมชาติ

3.2. หลักเกณฑ์และตัวชี้วัด SNR

หลักเกณฑ์และตัวชี้วัดยางธรรมชาติที่ยั่งยืน (SNR) ซึ่งได้รับการพัฒนาภายใต้การนำของกลุ่มการทำงาน SNR คือ:

หลักเกณฑ์ที่ 1: สนับสนุนการปรับปรุงความสามารถในการผลิต

ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ 1.1: การปรับความเหมาะสมของการปลูกสายพันธุ์ที่ได้รับการแนะนำ

ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ 1.2: การปรับความหนาแน่นในการปลูกให้เหมาะสมที่สุด

ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ 1.3: ทำการปรับการใช้ปุ๋ยและสารเคมีให้เหมาะสมที่สุด

หลักเกณฑ์ที่ 2: เพิ่มคุณภาพของยางธรรมชาติ

ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ 2.1: ความมุ่งมั่นต่อคุณภาพมาตรฐานของยางธรรมชาติ

ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ 2.2: การปฏิบัติตามด้วยการทดสอบและจัดเกรด

หลักเกณฑ์ที่ 3: สนับสนุนความยั่งยืนของป่า

ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ 3.1: การปฏิบัติตามข้อกำหนดแห่งกฎหมายท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ 3.2: การคุ้มครอง/การอนุรักษ์พื้นที่คุ้มครอง

หลักเกณฑ์ที่ 4: การจัดการน้ำ

ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ 4.1: การปฏิบัติตามข้อกำหนดแห่งกฎหมายท้องถิ่นและสิทธิการใช้น้ำตามจารีตประเพณีท้องถิ่น

ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ 4.2: การบำบัดน้ำเสียจากอุตสาหกรรม

หลักเกณฑ์ที่ 5: เคารพสิทธิมนุษยชนและสิทธิแรงงาน

ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ 5.1: แรงงานเด็กและอายุขั้นต่ำสำหรับคนงาน

ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ 5.2: แรงงานบังคับ

ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ 5.3: เสรีภาพในการรวมตัวเป็นสมาคมและการต่อรองเป็นหมู่คณะ

หลักเกณฑ์ ตัวชี้วัดและ KPI ของ SNR ที่สมบูรณ์ร่วมกับการอ้างอิงและบทนิยามที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงได้เป็นเอกสารแยกต่างหาก

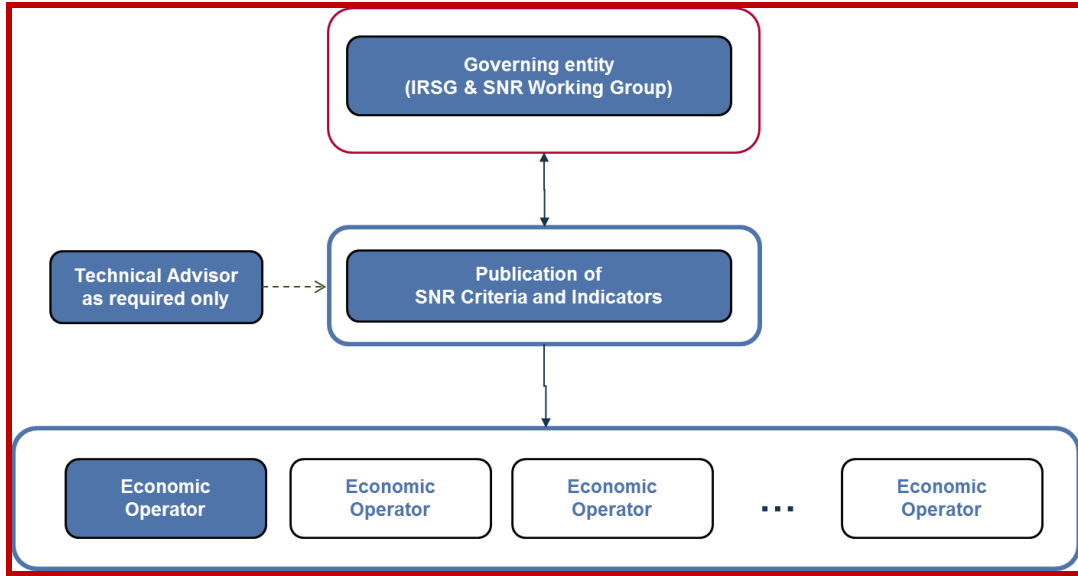
4. SNR ในฐานะแนวทางด้านอุตสาหกรรมด้วยความสมัครใจ

4.1. การกำกับดูแลกิจการ

ในฐานะแนวทางด้านอุตสาหกรรมด้วยความสมัครใจ หลักเกณฑ์และตัวชี้วัดยางธรรมชาติที่ยั่งยืนสุดท้ายที่ได้รับการอนุมัติโดยกลุ่มการทำงาน SNR จะถูกตีพิมพ์ในเว็บไซต์ของ IRSG เพื่อให้เอกสารสามารถเข้าถึงได้โดยสาธารณะแบบไม่มีค่าใช้จ่ายแก่บุคคลที่มีความสนใจ

IRSG และกลุ่มการทำงาน SNR จะทำหน้าที่เป็นผู้กำกับดูแลการริเริ่ม SNR และจะรับผิดชอบการเผยแพร่หลักเกณฑ์และตัวชี้วัดของ SNR ที่เสร็จสมบูรณ์ การส่งเสริมการริเริ่ม SNR และทำการทบทวน รักษาความทันสมัยและการพัฒนาหลักเกณฑ์และตัวชี้วัดยางธรรมชาติที่ยั่งยืนสุดท้ายตามที่จำเป็น

IRSG และกลุ่มการทำงาน SNR จะพบปะกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อทบทวนหลักเกณฑ์และตัวชี้วัดทางธรรมชาติที่ยั่งยืนและกระบวนการที่เกี่ยวข้อง ในระหว่างการประชุมประจำปีนี้ IRSG และกลุ่มการทำงาน SNR จะทบทวนการพัฒนาการริเริ่ม SNR เสนอมาตรการที่เหมาะสมเพื่อรับประกันว่าจะไปถึงวัตถุประสงค์ระยะยาวที่นำเสนอไว้ในเอกสารนี้ และเสนอการแก้ไขที่จำเป็นเพื่อรักษาหลักเกณฑ์และตัวชี้วัดทางธรรมชาติที่ยั่งยืนและกระบวนการที่เกี่ยวข้องให้ทันสมัย ในระหว่างการประชุมประจำปีนี้ การตัดสินใจจะอ้างอิงจากฉันทามติระหว่างผู้เข้าร่วมทั้งหมดที่มาด้วยตนเอง หลักเกณฑ์และตัวชี้วัดทางธรรมชาติที่ยั่งยืนและกระบวนการที่เกี่ยวข้อง จะเข้าถึงได้อย่างเสรีแก่ผู้มีผลประโยชน์ ตลอดจนทั้งห่วงโซ่อุปทานของทางธรรมชาติที่มุ่งหวังจะยั่งยืนขึ้นความสอดคล้องของการดำเนินงานของตนหรือผู้จัดจำหน่ายของตนต่อหลักเกณฑ์และตัวชี้วัด SNR และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง

โครงการการกำกับดูแลที่เสนอโดยการริเริ่ม SNR

5. การนำไปปฏิบัติ

5.1. กระบวนการนำไปปฏิบัติ

เมื่อใดก็ตามที่องค์กรซึ่งอยู่ภายในห่วงโซ่มูลค่าทางธรรมชาติ หวังที่จะยั่งยืนขึ้นความสอดคล้องต่อหลักเกณฑ์และตัวชี้วัด SNR องค์กรนั้น สามารถปฏิบัติตามกระบวนการยืนยันความถูกต้อง SNR ต่อไปนี้เพื่อแสดงให้เห็นแหล่งผลิตที่ยั่งยืนของผลิตภัณฑ์ทางธรรมชาติ:

- พัฒนาและลงมือปฏิบัติในฐานะส่วนหนึ่งของระบบกระบวนการจัดการคุณภาพ ที่ได้รับการจัดทำเอกสารเพื่อยืนยันความสอดคล้องของตนเองและความสอดคล้องของผู้จัดจำหน่ายของตนกับหลักเกณฑ์และตัวชี้วัด SNR กระบวนการที่ได้รับการจัดทำเอกสารดังกล่าวจะต้องครอบคลุมแง่มุมต่อไปนี้:

- การจัดหา SNR รวมถึงคำอธิบายที่ชัดเจนของกระบวนการที่บริษัทปฏิบัติตามเพื่อให้แน่ใจว่าช่างธรรมชาติที่ระบุแหล่งผลิตเป็น SNR นั้นมาจากแหล่งผลิตที่ยั่งยืน ซึ่งได้รับการยืนยันว่าสอดคล้องกับหลักเกณฑ์และตัวชี้วัด SNR การจัดหา SNR สามารถตรวจสอบให้แน่ใจได้ผ่านการประกาศตนเอง SNR ที่ได้รับการลงนามโดยผู้จัดจำหน่าย⁵ หรือผ่านการทบทวนเอกสารและบันทึก การเยี่ยมชมภาคสนาม และ/หรือการตรวจสอบผู้จัดจำหน่ายเพื่อยืนยันความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์และตัวชี้วัด SNR
  - กระบวนการแปรรูป SNR ตั้งแต่การรับวัตถุดิบไปจนถึงการจัดเก็บผลิตภัณฑ์ SNR สำเร็จ กระบวนการจะต้องครอบคลุมแง่มุมทั้งหมดของกิจกรรมการแปรรูป เพื่อแสดงให้เห็นว่าวัสดุ SNR ได้รับการจัดการอย่างไรและรับประกัน เมื่อใดก็ตามที่มีความเกี่ยวข้อง การแบ่งแยก ระหว่าง SNR ที่ได้รับการยืนยันและช่างธรรมชาติที่ไม่ได้รับการยืนยัน
  - การแบ่งแยกระหว่าง SNR ที่ได้รับการยืนยันและช่างธรรมชาติที่ไม่ได้รับการยืนยันสามารถสำเร็จได้ผ่านการแยกทางกายภาพหรือผ่านการปฏิบัติระบบเครดิต (เรียกอีกอย่างว่าระบบสมดุลมวลสาร)⁶ เพื่อให้สัดส่วนของช่างธรรมชาติที่ผลิตออกขาย เป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการยืนยัน SNR สัมพันธ์กับปริมาณของ SNR ที่ได้รับการยืนยันเข้า
  - การขาย SNR เพื่อให้แน่ใจว่าค่าเฉลี่ยเชิงพาณิชย์ เกี่ยวกับแหล่งผลิตที่ยั่งยืนของช่างธรรมชาติ สามารถแสดงให้เห็น กระบวนการจะต้องอธิบายว่าบริษัทรับประกันว่ามีเพียงช่างธรรมชาติที่ได้รับการยืนยันว่าสอดคล้องกับหลักเกณฑ์และตัวชี้วัด SNR เท่านั้นที่ขายในฐานะ SNR เมื่อใดก็ตามที่ระบบเครดิตถูกนำมาใช้ ค่าเฉลี่ยเชิงพาณิชย์เรื่อง SNR จะต้องชี้ % ของ SNR ที่ถูกใช้ในผลิตภัณฑ์ SNR
- ทำให้แน่ใจว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบยืนยันความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์และตัวชี้วัด SNR ได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอและ /หรือ ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ข้อกำหนดและเจตนาของหลักเกณฑ์และตัวชี้วัด SNR
  - ตรวจสอบความสอดคล้องของผู้จัดจำหน่าย SNR ของตนกับหลักเกณฑ์และตัวชี้วัด SNR องค์กรควรเลือกกระบวนการที่เหมาะสมที่สุดเพื่อตรวจสอบและยืนยันความสอดคล้องต่อข้อกำหนด SNR เช่น อิงจากการประกาศตนเอง SNR เมื่อใดก็ตามที่มีความเสี่ยง ของความไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์และตัวชี้วัด SNR ไม่ใช่เรื่องสำคัญ และผ่านการทบทวนเอกสารและบันทึก การเยี่ยมชมภาคสนาม และ /หรือการตรวจสอบผู้

⁵ ประกาศตนเอง SNR จะต้องครอบคลุมข้อกำหนด SNR ทั้งหมด ประกาศตนเองแม่แบบ SNR มีพร้อมให้สามารถนำไปแปลได้อย่างอิสระในภาษาท้องถิ่นที่เหมาะสม

⁶ ระบบเครดิต/ระบบสมดุลมวลสารสามารถประยุกต์ใช้กับระดับไฮด์ทากาภาพ (การแปรรูป การจัดเก็บ การจำหน่าย การผลิต เป็นต้น) เดียวเท่านั้น เครดิต SNR สามารถโอนเข้าจากไซต์หนึ่งไปยังอีกไซต์หนึ่งหากมีความเกี่ยวข้องกันกับธุรกรรมทางกายภาพของผลิตภัณฑ์ SNR ที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

จัดจำหน่ายเมื่อใดก็ตามที่มีความเสี่ยงที่เป็นไปได้ของความไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์และตัวชี้วัด SNR ได้รับการระบุนั้นขึ้น โดยองค์กร

- เก็บรักษามันที่ของมาตรการที่ใช้ปฏิบัติเพื่อขึ้นขึ้นและตรวจตราความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์และตัวชี้วัด SNR
- ทำการแถลงเชิงพาณิชย์เรื่อง SNR เฉพาะกับผลิตภัณฑ์อย่างธรรมชาติที่มาจากแหล่งผลิตที่ยั่งยืนและสามารถแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์และตัวชี้วัด SNR ได้เท่านั้น
- ดูแลรายการของผู้จัดจำหน่าย SNR, ลูกค้า SNR และปริมาณของ SNR ที่ได้รับ แปรรูปและ / หรือขายโดยใช้แม่แบบรายการ SNR รายการดังกล่าวจะต้องถูกส่งให้กับ IRSG เป็นรายปีเพื่อให้สามารถรักษาสิทธิเกี่ยวกับอย่างธรรมชาติที่ยั่งยืนได้

5.2. กระบวนการกลุ่ม SNR

ในฐานะแนวทางการด้านอุตสาหกรรมที่ได้รับการพัฒนาโดย IRSG และกลุ่มการทำงาน SNR หลักเกณฑ์และตัวชี้วัด SNR สามารถนำไปปฏิบัติได้ด้วยความสมัครใจโดยนิติบุคคลใดๆตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าอย่างธรรมชาติเพื่อแสดงให้เห็นถึงแหล่งผลิตที่ยั่งยืนของผลิตภัณฑ์อย่างธรรมชาติ

อย่างไรก็ตาม ความเป็นจริงของอุตสาหกรรมอย่างธรรมชาติในปัจจุบันไม่เอื้ออำนวยสำหรับผู้ปลูกอย่างธรรมชาติรายเล็กที่จะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และตัวชี้วัด SNR กลุ่มการทำงาน SNR จึงเสนอว่ากระบวนการกลุ่ม SNR ควรถูกทำให้เข้าถึงได้เพื่อให้นิติบุคคลใดๆที่หวังจะจัดตั้งกลุ่ม SNR ของผู้ปลูกอย่างธรรมชาติเพื่อขึ้นขึ้นและแสดงให้เห็นถึงแหล่งผลิตที่ยั่งยืนของอย่างธรรมชาติ

นิติบุคคลกลุ่ม SNR สามารถถูกจัดตั้งได้โดยนิติบุคคลใดๆที่จัดหา ขายและ / หรือแปรรูปอย่างธรรมชาติจากผู้ปลูกอย่างธรรมชาติรายเล็กและที่หวังจะขึ้นขึ้นและแสดงให้เห็นถึงแหล่งผลิตที่ยั่งยืนของอย่างธรรมชาติ นิติบุคคลกลุ่ม SNR สามารถถูกจัดตั้งได้โดยประเภทขององค์กรต่อไปนี้:

- ผู้ปลูก SNR
- ตัวแทนจำหน่ายรายย่อย SNR
- บริษัทแปรรูปหรือศูนย์แปรรูป SNR
- ผู้ค้า SNR
- ผู้ใช้ปลายสาย SNR
- ชุมชนผู้ผลิต SNR
- สหกรณ์ผู้ปลูก SNR
- องค์กรรัฐเกี่ยวกับ SNR
- นิติบุคคลเกี่ยวกับ SNR ที่คล้ายคลึงกัน

กระบวนการกลุ่ม SNR นี้สร้างความแตกต่างที่ชัดเจน ระหว่างบทบาทและความรับผิดชอบของผู้เข้าร่วมที่ต่างกัน สองประเภทในแบบแผนกลุ่ม SNR:

-นิติบุคคลกลุ่ม SNR

-สมาชิกกลุ่ม SNR

ความแตกต่างของความรับผิดชอบระหว่างระดับนิติบุคคลกลุ่ม SNR และระดับสมาชิกกลุ่ม SNR ได้รับการนิยามดังต่อไปนี้:

-นิติบุคคลกลุ่ม SNR คือ นิติบุคคลที่จัดตั้งกลุ่ม SNR นิติบุคคลกลุ่ม SNR รับผิดชอบยื่นยันและทำให้แน่ใจว่าหลักเกณฑ์และตัวชี้วัด SNR ได้รับการลงมือปฏิบัติโดยสมาชิกกลุ่มทั้งหมด นิติบุคคลกลุ่ม SNR รับผิดชอบสำหรับ:

- i. การลงมือปฏิบัติข้อกำหนดการจัดการกลุ่ม SNR ตามที่อธิบายไว้ด้านล่าง;
- ii. การพัฒนาและการลงมือปฏิบัติกระบวนการเพื่อเลือกและยอมรับสมาชิกกลุ่มหลังจากได้ทำการยื่นยันความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์และตัวชี้วัด SNR;
- iii. ทำการสื่อสารกับสมาชิกกลุ่มทั้งหมดเพื่อให้แน่ใจว่าหลักเกณฑ์และตัวชี้วัด SNR ได้รับความเข้าใจเป็นอย่างดี;
- iv. ทำการตรวจสอบให้แน่ใจว่า ผ่านการประกาศตนเองที่ได้รับการจัดทำเอกสาร สมาชิกกลุ่ม SNR แต่ละราย ได้ยอมรับอย่างเป็นทางการที่จะปฏิบัติตามข้อกำหนดของหลักเกณฑ์และตัวชี้วัด SNR;
- v. ทำการรักษารายการสมาชิกกลุ่ม SNR ที่ทันสมัย
- vi. ทำการให้ระเบียบปฏิบัติที่ดีที่สุดแก่สมาชิกกลุ่มเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ส่วนของธรรมชาติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์และตัวชี้วัด SNR;
- vii. การลงมือปฏิบัติกระบวนการตรวจตราในระดับกลุ่มเพื่อรับประกันว่าความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์และตัวชี้วัด SNR ได้รับการคงรักษาไว้ การตรวจตราควรได้รับการดำเนินการผ่านการตรวจตรา ตัวอย่างสมาชิกกลุ่มทุกๆปี ตัวอย่างสมาชิกกลุ่มต่อไปนี้จะได้รับการตรวจตราผ่านการเยี่ยมชมภาคสนามเป็นรายปี: $\sqrt{0.8 \times \text{number of group members}}$;
- viii. แก้ไขเรื่องร้องเรียนที่ได้รับจากสมาชิกกลุ่ม ลูกค้าหรือผู้ถือผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องอื่นๆ

-สมาชิกกลุ่ม SNR คือ ผู้ปลูกยางธรรมชาติที่เข้าร่วมกลุ่ม SNR ที่ถูกจัดตั้งโดยนิติบุคคลกลุ่ม SNR สมาชิกกลุ่มมีความรับผิดชอบสำหรับ:

- i. ทำการยอมรับอย่างเป็นทางการที่จะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และตัวชี้วัด SNR ผ่านการประกาศตนเองที่ได้รับการจัดทำเอกสาร;
- ii. การปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านการบริการและการจัดการกลุ่มที่เกี่ยวข้องตามที่ได้รับการนิยามโดยนิติบุคคลกลุ่ม SNR รวมไปถึงข้อกำหนดด้านการตรวจตรา;
- iii. การปฏิบัติตามข้อกำหนดของหลักเกณฑ์และตัวชี้วัด SNR

สำหรับนิติบุคคลกลุ่ม SNR ที่เป็นองค์กรสมาชิกภาพ สมาชิกภาพต่อองค์กรอาจไม่มีความจำเป็นเพื่อการเข้าร่วมกลุ่ม SNR และผู้ที่ไม่ใช่สมาชิกอาจได้รับอนุญาตให้เข้าร่วมกลุ่ม SNR ได้ตามดุลยพินิจของนิติบุคคลกลุ่ม นอกจากนี้ บุคคลหรือองค์กรอาจเป็นสมาชิกขององค์กรสมาชิกภาพดังกล่าวโดยไม่จำเป็นต้องเข้าร่วมกลุ่ม SNR เพื่อเข้าร่วม

กลุ่ม SNR สมาชิกกลุ่ม SNR แต่ละรายควรทำการยอมรับอย่างเป็นทางการเพื่อเข้าร่วมกลุ่ม SNR โดยลงนามในการประกาศตนเองที่เหมาะสมและอยู่ภายใต้การตรวจตราเป็นระยะโดยนิติบุคคลกลุ่ม SNR

5.3. แนวทางสำหรับตัวชี้วัดประสิทธิภาพ SNR

หลักเกณฑ์ที่ 1: สนับสนุนการปรับปรุงความสามารถในการผลิต

ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ 1.1: การปรับความเหมาะสมของการปลูกสายพันธุ์ที่ได้รับการแนะนำ

แนวทาง: องค์กรควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าเฉพาะสายพันธุ์ที่ได้รับการแนะนำโดยเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญ หรือสายพันธุ์ที่ได้รับการแนะนำโดยสถาบันวิจัยหรือพัฒนา เท่านั้นที่จะนำมาปลูกหลังการเตรียมสวนยางพารา หรือสวนยางพาราที่มีอยู่แล้วใหม่ การรับเอาระเบียบปฏิบัติที่ดีที่สุดนี้มาใช้จะสนับสนุนการปรับปรุงในความสามารถในการผลิตอย่างเข้มแข็ง เนื่องจากสายพันธุ์ที่ได้รับเลือกและได้รับการแนะนำมีแนวโน้มที่จะส่งผลให้เกิดความสามารถในการผลิตที่เพิ่มขึ้นตลอดการหมุนเวียนของสวนยางธรรมชาติ

ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ 1.2: การปรับความหนาแน่นในการปลูกให้เหมาะสมที่สุด

แนวทาง: องค์กรควรตรวจสอบให้แน่ใจว่า ได้ปฏิบัติตามคำแนะนำเกี่ยวกับความหนาแน่นในการปลูกโดยเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญ (โดยทั่วไประหว่าง 420 ถึง 600 ต้นต่อเฮกตาร์) และต้นอ่อน / ต้นยาง / ต้นกล้าที่ไม่รอดภายในเวลา 12 เดือนหลังการปลูกได้รับการปลูกทดแทนด้วยต้นยางใหม่ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เพื่อเป็นการรับประกันว่าเมื่อโตเต็มที่ สวนยางพาราจะมีลักษณะสม่ำเสมอและสามารถให้ผลผลิตที่เหมาะสมที่สุดได้ ข้อกำหนดนี้จะทำให้แน่ใจว่า เมื่อเติบโตเต็มที่ ความสามารถในการผลิตของ สวนยางพาราจะเหมาะสมที่สุดได้เมื่อพิจารณาถึงบริบทและสถานที่นั้นๆ (ภายใต้สภาพภูมิอากาศปกติ)

ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ 1.3: ปรับการใช้ปุ๋ยและสารเคมีให้เหมาะสมที่สุด

แนวทาง: องค์กรควรตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการปรับการใช้ปุ๋ยธรรมชาติได้เหมาะสมที่สุด และมีการควบคุมศัตรูพืชและโรคทางชีวภาพโดยใช้สารเคมีให้น้อยที่สุด วัตถุประสงค์ของข้อกำหนดนี้คือเพื่อรับประกันการใช้สารเคมีอย่างเหมาะสมเพื่อให้แน่ใจว่าการเติบโตและความสามารถในการผลิตของ สวนยางพาราถูกปรับให้เหมาะสมที่สุด ในขณะที่รับประกันว่าศัตรูพืชและโรคจะได้รับการควบคุม ในขณะที่ทำการป้องกันหรือลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เป็นไปได้ให้น้อยที่สุด

หลักเกณฑ์ที่ 2: เพิ่มคุณภาพของยางธรรมชาติ

ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ 2.1: ความมุ่งมั่นต่อคุณภาพมาตรฐานของยางธรรมชาติ

แนวทาง: องค์กรควรสร้างความมั่นใจโดยมีลงมือปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนเพื่อแสดงความมุ่งมั่นและโปร่งใสที่จะผลิตและเพิ่มคุณภาพของยางธรรมชาติที่ยั่งยืน คุณภาพคือกุญแจสำคัญเพื่อทำการรับประกันว่าผลตอบแทนที่สูงขึ้น สามารถสำเร็จโดยผู้ปลูกในท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การปรับปรุงเศรษฐกิจของท้องถิ่น และทำให้เกิดการสร้างกำลังของผู้ผลิตที่มีแนวโน้มจะบริหารจัดการ สวนยางธรรมชาติ และผลิตยางธรรมชาติที่มีคุณภาพในอีกหลายปีข้างหน้า ความมุ่งมั่นที่เป็นทางการคือวิธีการซึ่งปฏิบัติได้จริงที่ดีที่สุด เพื่อให้แน่ใจว่าสมาชิกทางอุตสาหกรรมทั้งหมดตลอดห่วงโซ่อุปทาน SNR กำลังให้ความร่วมมือเพื่อให้ได้ยางธรรมชาติคุณภาพสูง

ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ 2.2: การปฏิบัติการทดสอบและการคัด

แนวทาง: องค์กรควรตรวจสอบการคัดและการทดสอบมาตรฐานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง (เช่น หนังสือดัชนีและ/หรือมาตรฐานระดับชาติที่คล้ายคลึงกัน) และควรตรวจสอบ โดยการทดสอบและการคัดที่เหมาะสมก่อนการจัดส่ง การทดสอบและการปฏิบัติตามมาตรฐานด้านคุณภาพที่เหมาะสมอย่างเป็นระบบ ตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่ายางธรรมชาติจะรับประกันคุณภาพของผลิตภัณฑ์อย่างสำเร็จ ในขณะที่ทำให้แน่ใจว่าผู้ปลูกในท้องถิ่นยังสามารถทำอะไรผ่านผลตอบแทนที่สูงขึ้นซึ่งเชื่อมโยงกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ทำจากยางธรรมชาติที่ยั่งยืน ได้ด้วย

หลักเกณฑ์ที่ 3: สนับสนุนความยั่งยืนของป่า

ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ 3.1: การปฏิบัติตามข้อกำหนดแห่งกฎหมายท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

แนวทาง: องค์กรควรปฏิบัติตามข้อกำหนดแห่งกฎหมายท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องและตรวจสอบว่า สวนยางพาราตั้งอยู่บนพื้นที่ซึ่งได้รับการอนุญาตให้ใช้สำหรับการทำสวนยางพาราหรือจุดประสงค์ทางการเกษตรเท่านั้น องค์กรควรตรวจสอบให้แน่ใจว่า พื้นที่คุ้มครองตามกฎหมายและที่อาศัยของสิ่งมีชีวิตที่ได้รับการคุ้มครองได้รับความเอาใจใส่ ข้อกำหนดนี้จะรับประกันว่าการจัดตั้งสวนยางพาราใหม่จะไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือชุมชน และสวนยางพาราใหม่จะถูกจัดตั้งเฉพาะบนพื้นที่ซึ่งได้รับการอนุญาตให้ใช้สำหรับการจัดตั้งสวนยางธรรมชาติเท่านั้น

ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ 3.2: การคุ้มครอง/การอนุรักษ์พื้นที่คุ้มครอง

แนวทาง: องค์กรควรตรวจสอบให้แน่ใจว่า สวนยางธรรมชาติใหม่ไม่ได้ถูกตั้งขึ้นภายในพื้นที่คุ้มครอง องค์กรควรตรวจสอบให้แน่ใจว่า เขตกันชนที่เหมาะสมได้ถูกจัดตั้งและได้รับการดูแลรอบพื้นที่เหล่านี้เพื่อทำให้แน่ใจว่าพื้นที่ดังกล่าวไม่ถูกรบกวนโดยกิจกรรมการบริหารจัดการซึ่งเกิดขึ้นภายใน สวนยางพารา

ข้อกำหนดนี้จะรับประกันว่า ส่วนของธรรมชาติที่ยั่งยืนจะไม่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่คุ้มครอง ดังนั้นจะไม่ส่งผลให้เกิดผลกระทบเชิงลบกับสิ่งแวดล้อมเนื่องจากการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพและการปล่อย CO₂ ในชั้นบรรยากาศที่อาจเป็นผลจากการเสื่อมโทรมหรือการแปลงสภาพของพื้นที่คุ้มครอง รัฐอาจใช้ศัพท์ทางกฎหมายที่แตกต่างกันเพื่อตั้งชื่อและนิยามพื้นที่คุ้มครองที่ได้รับการคุ้มครองภายใต้ข้อกำหนดแห่งกฎหมายระดับชาติที่เกี่ยวข้อง และพื้นที่คุ้มครองอาจหมายถึงรวมถึงระบบนิเวศประเภทต่างๆอิงตามกฎหมายระดับชาติที่เกี่ยวข้อง เช่นเดียวกับข้อตกลงระหว่างประเทศที่มีผลผูกพัน รวมไปถึงไม่จำกัดว่าต้องเป็น ป่าดิบ สิ่งมีชีวิตที่ได้รับการคุ้มครองและที่อาศัยที่เกี่ยวข้องกัน พื้นที่ซึ่งมีคุณค่าด้านการอนุรักษ์สูง พื้นที่ซึ่งมีความหลากหลายทางชีวภาพสูง พื้นที่ความสนใจวัฒนธรรมพิเศษ เป็นต้น

หลักเกณฑ์ที่ 4: การจัดการน้ำ

ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ 4.1: การปฏิบัติตามข้อกำหนดแห่งกฎหมายท้องถิ่นและสิทธิการใช้น้ำตามข้อปฏิบัติของท้องถิ่น

แนวทาง: องค์กรควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดแห่งกฎหมายท้องถิ่นและสิทธิ การใช้น้ำตามข้อปฏิบัติของท้องถิ่น องค์กรควรตรวจสอบว่าน้ำเสียจากอุตสาหกรรมไม่ถูกปล่อยสู่สิ่งแวดล้อม โดยไม่มีการปฏิบัติตามข้อกำหนดแห่งกฎหมายท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องทั้งหมด การจัดการน้ำและการป้องกันผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่เป็นไปได้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปล่อยน้ำเสียมีความจำเป็น เพื่อให้แน่ใจว่าอุตสาหกรรมยังสามารถแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องอย่างเต็มที่กับข้อกำหนดแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และหลีกเลี่ยงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนที่เป็นไปได้

ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ 4.2: การบำบัดน้ำเสียจากอุตสาหกรรม

แนวทาง: องค์กรควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าน้ำเสียจากอุตสาหกรรมได้รับการบำบัดโดยสอดคล้องอย่างเต็มที่กับข้อกำหนดด้านการบริหารและกฎหมายที่เกี่ยวข้องทั้งหมด (และเมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้ที่จะได้รับการรีไซเคิล) ข้อกำหนดนี้มีความจำเพาะเจาะจงขึ้นต่ออุตสาหกรรมบางประเภท รวมไปถึงโรงงานแปรรูปยางธรรมชาติและโรงงานผลิต ข้อกำหนดนี้จะรับประกันว่าโรงงานแปรรูปและผลิต SNR ทั้งหมดได้ทำการบริหารจัดการน้ำเสียจากอุตสาหกรรมอย่างเพียงพอและและเมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้ ได้พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมสำหรับการรีไซเคิลน้ำเสีย

หลักเกณฑ์ที่ 5: เคารพสิทธิมนุษยชนและสิทธิแรงงาน

ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ 5.1: แรงงานเด็กและอายุขั้นต่ำของแรงงาน

แนวทาง: องค์กรควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าไม่มีการจ้างแรงงานเด็กอายุต่ำกว่า 15 ไม่ว่าจะเป็นการถาวร เป็นฤดูกาล หรือเป็นครั้งคราว หากกฎหมายท้องถิ่นได้กำหนดอายุขั้นต่ำไว้สูงกว่าอายุ 15 ปี ข้อกำหนดแห่งกฎหมายควรได้รับการปฏิบัติตาม องค์กรควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้เยาว์ (อายุต่ำกว่า 18 ปี) ไม่ได้ทำงานที่เป็นอันตรายหรืองานใดๆ ที่อาจมีความเสี่ยงต่อสวัสดิภาพทางกาย ทางจิตใจหรือทางศีลธรรมของพวกเขา พวกเขาไม่ควรทำงานในสถานที่อันตราย ในสถานการณ์ที่ไม่ดีต่อสุขภาพ เวลากลางคืน หรือกับวัตถุหรือเครื่องมือที่อันตราย และไม่ควรให้พวกเขาแบกของหนัก พวกเขาไม่ควรเผชิญกับการทารุณไม่ว่าในรูปแบบใดๆ ข้อกำหนดนี้อิงจากหนึ่งในสนธิสัญญาสำคัญของ ILO และรับประกันว่าขบวนการชาติที่ยั่งยืนจะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทางใดๆ กับแรงงานเด็ก

ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ 5.2: แรงงานบังคับ

แนวทาง: องค์กรควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าไม่มีแรงงานบังคับหรือแรงงานที่มีสัญญาผูกมัดอยู่ในขั้นตอนใดๆ ของการผลิต รวมไปถึงการบริหารจัดการ สวนยางพารา กิจกรรมการแปรรูปและ/หรือผลิตทางอุตสาหกรรม ข้อกำหนดนี้อิงจากหนึ่งในสนธิสัญญาสำคัญของ ILO และรับประกันว่าขบวนการชาติที่ยั่งยืนจะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทางใดๆ กับแรงงานบังคับ

ตัวชี้วัดประสิทธิภาพ 5.3: เสรีภาพในการรวมตัวเป็นสมาคมและการต่อรองเป็นหมู่คณะ

แนวทาง: องค์กรควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าคนงานทั้งหมดที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการ สวนยางพารา กิจกรรมการแปรรูปและ/หรือผลิตทางอุตสาหกรรม มีสิทธิในการก่อตั้งและ/หรือเข้าร่วมองค์กรที่พวกเขาเลือก องค์กรควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าสภาพแรงงานหรือองค์กรที่คล้ายคลึงกัน ไม่ได้อยู่ภายใต้แรงกดดันที่ไม่เหมาะสมและผู้แทนขององค์กรดังกล่าวไม่ได้ถูกเลือกปฏิบัติ และเข้าถึงสมาชิกทั้งหมดของพวกเขาในสถานที่ทำงานได้ องค์กรควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าคนงานทั้งหมดมีสิทธิในการต่อรองเป็นหมู่คณะ ข้อกำหนดนี้อิงจากหนึ่งในสนธิสัญญาสำคัญของ ILO และรับประกันว่าขบวนการชาติที่ยั่งยืนนั้นให้การสนับสนุนอย่างชัดเจนต่อเสรีภาพในการรวมตัวเป็นสมาคม และสิทธิการต่อรองเป็นหมู่คณะของคนงานเมื่อใดก็ตามที่มีความเกี่ยวข้อง